ב"ה

אלכוהול שבראת
להחיות בהם נפש כל חי
שביבי מצות היום - "לבסומי" - על קצה הבקבוק...

חדש - מותר
לקחת כוסית משקה נהיית אדם חדש. נו, אדם חדש מוכרח לומר לחיים. לאחר כוסית שניה, אתה שוב מרגיש בן-אדם אחר, אם כך מוכרח אתה לומר שוב לחיים, וחוזר חלילה.

מר' פענדל פרוזוב

במוצאי כיפורים קידמנוך תחילה
מנהג שנוהגים בו קבוצת אברכים תושבי קראון-הייטס: במוצאי היום הקדוש, יום הכיפורים, מתקבצים יחד לעריכת הבדלה רבתי. ובהיות שהוא כ-פורים אוסרים להבדיל על יין או שאר משקין הפחותים, אבל, לאידך, "השתיה כדת אין אונס", ניתנת רשות הבחירה: ניתן לבחור לעשות הבדלה על "פערציקער" (משקה עם 40% אלכוהול) או על "זעקס און ניינציקער" (משקה עם 96% אלכוהול).
וכבר המליצו על כך חסידי קמאי: "מי במים" - פערציקער, "ומי באש" - זעקס און ניינציקער.

כל השביעין חביבין
ג' דרגות במצות השבת:
"ישמחו במלכותך": 1) "שומרי שבת" - אלו שהם רק שובתים ממלאכה. 2) "קוראי עונג" - מענגים אותה במאכל ובמשתה (כולל עשיית קידוש על יין). 3) "עם מקדשי שביעי" - המשתדלים לקדש בשבת 7 פעמים (וכמובן על יי"ש מובחר).
אכן "כולם" - כל שלושת הדרגות - "ישבעו ויתענגו מטובך". אבל מעיד הכתוב ואומר "**ובשביעי רצית בו** וקידשתו" - הפעם השביעית של עשיית הקידוש (רמז גם לדור השביעי...), היא העולה על כולנה - ואז "חמדת ימים אותו קראת".

מר"י גרינברג

חטוף ושתי...
עד גיל 40 הרבי לא מרשה לשתות, מגיל 70 הרופא לא מרשה. כמה זמן כבר נותר לשתות. נצל אותו!

ווידוי חסידי
על מה מתוו[ע]דים ביום כ-פורים? "על חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה": החטא הוא שהמאכל היה עיקר והמשקה טפל - הפארבייסן היה מרובה על ה"משקה".

מר' מענדל פוטרפס

טוב לב משקה תמיד
* כשבקבוק משקה עומד לפניך, זה תמיד משמח: אם הוא מלא הרי טוב - יש לך בקבוק שלם לשתות, ואם הוא ריק (שהספקת כבר לרוקן אותו) הרי ודאי ששמח...
* יי"ש מעלין ולא מורידין!
* ואהבתך - והוודקה - לא תסור ממנו לעולמים!

* בסיום התפילה מוכרחים לומר לחיים, שהרי בפירוש כתוב בסידור אחר "עלינו לשבח": "ק"י" ראשי תיבות: **ק**ונים **י**י"ש.

מר' מאיר חרלוב

זמנים לששון
אודות התקנה הידועה להתוועד בכל שבת קודש מברכים החודש, יש להעיר, ש**משק"ה** ראשי תיבות: **ש**בת **ק**ודש **מ**ברכים **ה**חודש.

פרי"א קמינקר

והשתיה כדת
פעם ראו חסיד מוזג משקה למרק ואוכל. שאלוהו: מאי האי? והשיב: הרופא אסר עלי לשתות משקה, אבל לאכול לא אסר.

נקי יהיה לביתו
בשנה הראשונה אחרי החתונה מומלץ לומר לחיים על "זעקס און ניינציקער", ופסוק מפורש הוא: "נקי (96% אלכוהול) יהיה לביתו ושימח".

ליי"שב בסוכה
וויכוח פרץ בין הני תרי חסידי - ר' מאיר איטקין ור' משה מרוזוב, האם צריך לברך ליישב בסוכה על "זעקס און ניינציקער" או לא? ר' מאיר (שידע להעריך כראוי את סגולותיו המרובות של המשקה) טען: ודאי שצריך לברך, בגלל חשיבותו. ר' משה טען: מה פתאום לברך (זה לא המוציא, מזונות או הגפן כו').
פנו השניים אל רבה של שכונת קראון הייטס, הרב זלמן שמעון דווארקין, שבדיוק הזדמן למקום ושאלו לדעתו. השיב הרז"ש: אם הוא מברך "ליישב בסוכה", הרי שלא תהיה זו ברכה לבטלה, משום שאחר השתיה הוא בטוח יישאר לשבת...

כל המוסיף גורע
"יי"ש דורשין לשבח ויי"ש דורשין לגנאי" - אם המשקה נקי (96%), יי"ש בלבד - אזי דורשין לשבח, אבל אם מעורב בו משהו אחר ויי"ש - עם וא"ו המוסיף - אז דורשין לגנאי.

ונהפוך הוא
למה צריכים לרוקן את כוס המשקה? כי "מים תחתונים בוכים אנן בעינן למהווי קדם"...
ויש אומרים, שהוא משום שהברכה נמצאת בתחתית הכוס, וסימנך: כו"ס בגימטריא 86, כשהופכים זאת מגיעים ל-68 בגימטריא חיים!

כפתור ופרח
"שלושה גביעים משוקדים בקנה האחד, כפתור ופרח": כאשר שותים בזה אחר זה שלושה גביעי משקה, ונכנסים "בקנה אחד" במהירות - "משוקדים" (כמ"ש: "כי שוקד אני על דברי") - הרי זה "כפתור ופרח".
[ובפסוק שלאחריו נאמר: "ובמנורה **ארבעה** גביעים משוקדים" - רמז ל"גזירת המשקה" שהוא ג' (כבפסוק הקודם) או ד' כוסיות (כבפסוק זה) וד"ל].

לעבן מיט די צייט
למה נסמכה פרשת צו לפורים? אלא ש"צו" - בגימטריא 96 ("זעקס און ניינציקער"). ואמחז"ל: "צו . . מיד ולדורות!"

תודתי לידידי מו"ל "וועלט-א-לאך" ("קרני לייזר") על סיועו בהכנת החומר (גם הכותרת שבראש העמוד מפרי יצירתו)